

فناوری

دوربینی که درون همه چیز را می‌بیند!

ایسن دوربین جدید با وضوح بالا که توسط محققان مهندسی دانشگاه نورث وسترن (Northwestern) توسعه یافته است، می‌تواند گوشه‌ها و درون پوست و حتی

استخوان‌های انسان را ببیند. همچنین پتانسیل تصویربرداری از اجسام متحرک سریع مانند اتومبیل‌های سریع یا حتی قلب در حال تپش را دارد.

این حوزه تحقیقاتی نسبتاً جدید، تصویربرداری غیر خطی میدان دید (NLOS) نامیده می‌شود و دارای وضوح بسیار بالایی است که حتی می‌تواند تصویر کوچکترین مویرگ‌ها را نیز در حین کار ضبط کند.

فلوریا ویلومیتزر نویسنده اصلی این مطالعه می‌گوید: فناوری ما موج جدیدی از قابلیت‌های تصویربرداری را رقم خواهد زد.

وی افزود: نمونه‌های اولیه حسگر فعلی ما از نور مرئی یا فروسرخ استفاده می‌کنند که بر پایه یک اصل جهانی است و می‌توان آن را به طول موج‌های دیگر گسترش داد. به عنوان مثال، همین روش را می‌توان برای امواج رادیویی به منظور اکتشافات فضایی یا تصویربرداری صوتی زیر آب به کار برد. همچنین می‌توان آن را در بسیاری از حوزه‌های دیگر به کار گرفت و ما هنوز در ابتدای راه هستیم.

این فناوری جدید می‌تواند کاربردهای مختلفی از جمله تصویربرداری پزشکی غیرتهاجمی، سیستم‌های ناوبری هشدار اولیه برای وسایل نقلیه و بازرسی صنعتی در فضاهای کاملاً محدود داشته باشد.

اما این دوربین چگونه کار می‌کند؟ این حسگر اساساً نور پراکنده‌ای را که از یک جسم می‌آید، رهگیری می‌کند تا اطلاعات ذاتی مربوط به زمان سفر آن را بازسازی کند تا شیء اصلی را آشکار کند.

روش NLOS می‌تواند نور پراکنده شده از انعکاس تابش به یک جسم را بگیرد و آن را به شکل یک تصویر منسجم بازسازی کند. همین تکنیک را می‌توان برای اهداف متفاوتی مانند دیدن نقاط کور و تصویربرداری از داخل بدن انسان به کار برد و یک دوربین همه کاره قدرتمند ایجاد کرد.

فیلم بازی

پسر شاتول

پسر شاتول فیلمی مجارستانی ساخته کارگردان مجار، لاسلو نمش و محصول سال ۲۰۱۵ است. پسر شاتول اولین ساخته بلند سینمایی لاسلو نمش به شمار می‌رود. این فیلم برای اولین بار در ماه مه سال ۲۰۱۵ در بخش مسابقه جشنواره کن روی پرده رفت و برنده جایزه ویژه هیات داوران این جشنواره شد. این فیلم در هشتاد و هشتمین دوره جوایز اسکار و هفتاد و سومین مراسم گلدن گلوب برنده جایزه بهترین فیلم به زبان خارجی شد.

فیلم داستان دو روز از زندگی شاتول زندانی مجارستانی که در گروهی به نام ساندور کومانو در آشپزیس کار می‌کند را روایت می‌کند. شاتول در تلاش است جنازه کودکی را که مدعی است پسر اوست از دست مأموران آلمانی پنهان کرده و او را مخفیانه و مطابق تشریفات مذهبی دین یهود دفن کند و به این منظور دنبال یک خاخام یهودی در میان زندانی‌ها می‌گردد.

روزنامه‌بازی

روزنامه فورت ورث استار تلگرام – ۲۱ نوامبر ۱۹۶۳

«شهر در انتظار ورود دارو دسته‌کندی»؛ تیتز اول فورت ورث استار تلگرام، انتظار مردم دالاس برای دیدن رئیس جمهور آمریکا را

بیان می‌کند، غافل از اینکه بازی روزگار، یک

روز بعد از این تیتز، ترور جان.اف.کندی را در شهر دالاس رقم خواهد زد! کندی در روز جمعه ۲۲ نوامبر ۱۹۶۳ در ساعت ۱۲:۳۰ بعداز ظهر در دالاس تگزاس به قتل رسید.

«لی‌هاروی اسوالد» در ساعت ۷ بعداز ظهر همان روز به جرم قتل یک مأمور پلیس دالاسی مجرم شناخته شد و در ساعت ۱۱:۳۰

شب به‌عنوان قاتل رئیس جمهور معرفی شد. اسوالد تنها دو روز بعد در ایستگاه پلیس دالاس توسط «جک روبی» (گرواننده یک باشگاه شبانه) به قتل رسید.

چهره‌ها

دارپوش اسدزاده؛ بازیگر

مرحوم دارپوش اسدزاده متولد ۱۳۰۲آبان ۱۳۰۲ در کرمانشاه، بازیگر تئاتر، فیلم و سریال ایرانی بود. او در ۲۰ سالگی وارد عرصه بازیگری شد و سال‌ها در مقام بازیگر، نویسنده و کارگردان در تئاتر تهران (نصر) فعالیت کرد. در دهه چهل و پنجاه شمسی در بیش از پنجاه فیلم سینمایی ایفای نقش نمود. پیش از انقلاب ایران را ترک کرد و در سال ۱۳۶۵ پس از ده سال اقامت در آمریکا بازگشت و در دو سریال سمندون و خانه سبز شرکت داشت که این دو اثر را می‌توان تأثیرگذارترین آثار کارنامه هنری او دانست. از دیگر آثار مهم او می‌توان به بازی در فیلم کوتاه دایره (۱۳۷۷)، اثر محمد شیروانی و برگزیده منتقدان بین‌المللی جشنواره کن در ۱۹۹۹، اشاره کرد. فعالیت او در دهه ۱۳۹۰ متمرکز بر تألیف کتاب‌هایی درباره تاریخ تئاتر ایران و تاریخ تهران بود. وی در سال ۱۳۹۱ نشان درجه یک فرهنگ و هنر دریافت کرد. او در دوران اقامت در آمریکا، تحقیقاتی در دانشگاه انجام داد و دوره‌هایی را طی کرد که مدرک معادل آن از سوی دانشگاه تهران به عنوان دکتری در رشته «ادبیات هنر» ارزیابی شده‌است.

ولتر؛ فیلسوف و نویسنده فرانسوی عصر روشنگری

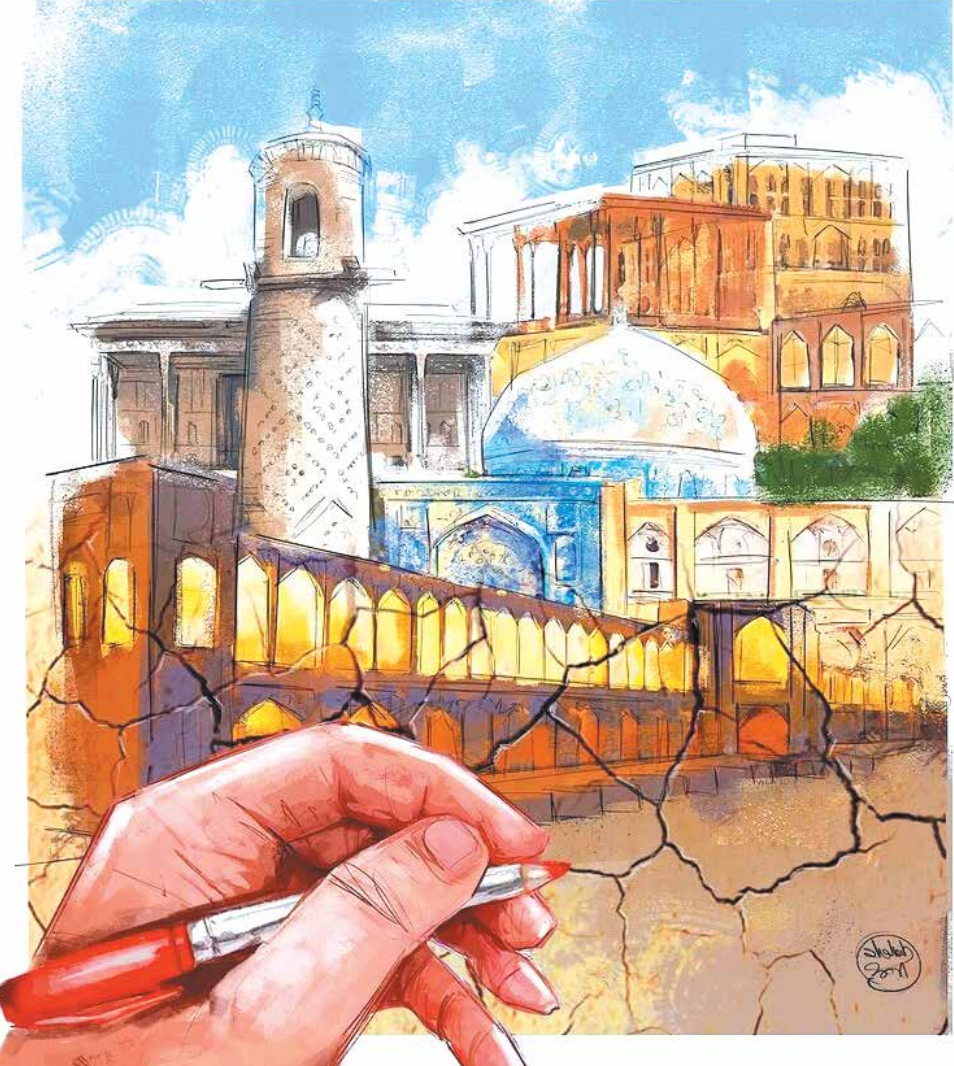
ولتر (زاده ۲۱ نوامبر ۱۶۹۴– درگذشته ۳۰ مه ۱۷۷۸) از نامدارترین فیلسوفان و نویسندگان فرانسوی عصر روشنگری است. شهرت او به خاطر ذکاوت خارق‌العاده‌اش، مخالفت‌هایش با کلیسای کاتولیک، حمایتش از آزادی مذهب، آزادی بیان، و جدایی دین از سیاست و شجاعتش در بیان نظریات بی‌پرده است. تمام شور زندگی او در جستجوی عدالت بود. ولتر در تمام سبک‌های ادبی و نوشتاری از جمله نمایشنامه، شعر، رمان، مقاله، و نوشته‌های تاریخی و علمی دست داشت. او بیش از ۲۰ هزار نامه و بیش از ۲ هزار کتاب و کتابچه نوشت. او مانند بسیاری از متفکران عصر روشنگری نخستین بود و در آثارش اغلب به نقد عدم مدارا، تعصب مذهبی، و ساختار قدرت در فرانسه عصر خود می‌پرداخت.

ولتر به سال ۱۷۲۳ منظمه اترپاد را که درباره سلطنت‌هاری چهارم بود انتشار داد و در ۱۷۲۴ نمایشی را در پاریس روی صحنه برد. در سال ۱۷۲۵ مجبور شد پاریس را ترک گفته و به انگلستان برود. در این زمان بود که با چند تن از شعرای انگلیسی آشنا گشت و مقالاتی به زبان انگلیسی منتشر کرد. وی به سال ۱۷۲۹ به پاریس مراجعت کرد و تراژدی بروتوس را نگاشت و در سال ۱۷۴۸ نمایشنامه سمیرامیس را به قصد رقابت با کریموون حریف خود نوشت و در سال ۱۷۵۹ کتابی با نام ساده‌دل (کاندید) به چاپ رساند که در اروپا بسیار محبوب شد. در سال ۱۷۷۶ به انتقاد از آثار شکسپیر پرداخت و قطعات ایرن و آگاتوکل در آن زمان نگاشته شده است.

ولتر تأثیر عظیمی بر توسعه تاریخ‌نگاری بواسطه ارائه راه‌های جدید نظر به گذشته داشته‌است. از کتابهای تاریخی شناخته شده وی می‌توان به عصر لویی چهاردهم (۱۷۵۱) و مقالاتی در باب ستنن و روح ملت‌ها (۱۷۵۶) اشاره نمود. پیش از او قالب تاریخ‌نگاری از جنس بررسی شرح دیپلماتیک و وقایع نظامی و جنگی بود، اما او با جایگزین کردن ستنن و آداب، تاریخ اجتماعی و موفقیت‌هایی در علوم و هنرها در بحث از تاریخ‌نگاری انقلابی را در این عرصه رقم زد. او نخستین کسی بود که تلاش جدی برای نوشتن تاریخ جهان کرد. در این راستا او در این بررسی‌ها چارچوب الهیاتی را کنار گذاشت و بیشتر بر اقتصاد، فرهنگ و تاریخ سیاسی تأکید کرد. به جای مجموعه‌ای از ملت‌ها، اروپا را به عنوان یک کل در نظر گرفت. نخستین کسی که بر سهیم تمدن مشرق بر فرهنگ اروپای میانه تأکید کرد، اما از جانب دیگر، یعنی تضعیف عصر میانه. ولتر نویسندگان را نصیحت می‌کرد که هر چیزی را که با مسیر معمولی طبیعت تضاد داشت باور نکند. گرچه او شر را در صفحات تاریخ یافت می‌نمود، اما او مکرراً باور داشت که اتکاء به عقل و آموزش توده بیسواد می‌تواند منجر به پیشرفت شود. از کارهای تحقیقی وی می‌توان تاریخ روسیه و فرهنگ فلسفی و عصر لویی چهاردهم و مقالاتی در باب ستنن و روح ملت‌ها(۱۷۵۶) را نام برد. از دیگر آثارش مرگ قیصر و دوشیزه اورلئان قابل ذکرند.

طرح روز

شهاب جعفرزاد

هوای این اصفهان را داشته باشید!

پیشنهاد

جوادلگزبان

چگونه برنامه بازاریابی بنویسیم؟

برنامه ریزی یکی از مهم ترین نقش‌های مدیریت است. برنامه کسب و کار (Business Plan) شرکت باعث تداوم کسب و کار می‌شود. برنامه بازاریابی (Marketing Plan) شرکت، یک ورودی کلیدی به برنامه کسب و کار است.

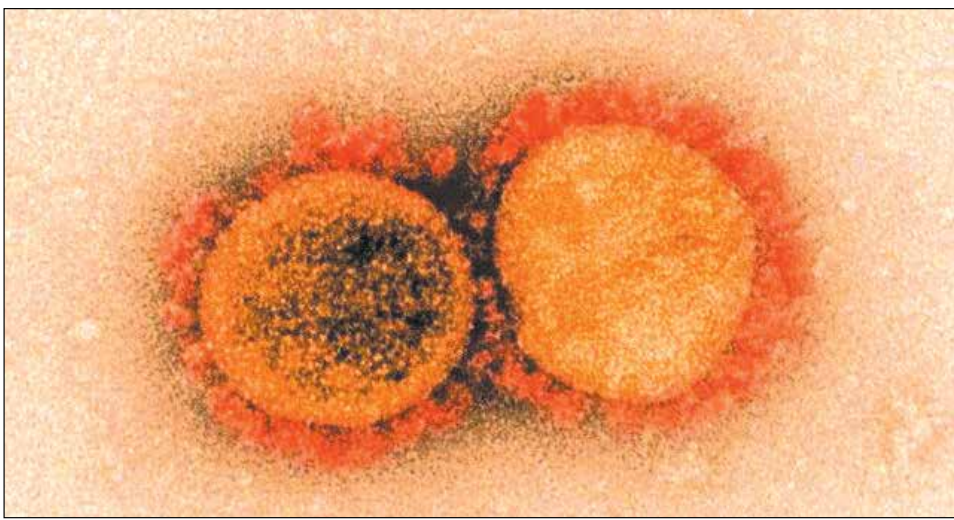
این برنامه باید خوش آیندترین فرصت‌های کسب و کار را برای شرکت شناسایی و طرح کلی چگونگی نفوذ، دستیابی و حفظ موقعیت‌ها در بازارهای شناخته شده را ترسیم کند. این برنامه یک ابزار ارتباطی است که همه عناصر آمیزه بازاریابی را در یک برنامه اجرایی هماهنگ و با هم ترکیب می‌کند. این برنامه به دقت بیان می‌کند که چه کسی، چه کاری را در چه زمانی، کجا و چطور انجام می‌دهد تا به هدفهای خود برسد.

کتاب «چگونه برنامه بازاریابی بنویسیم» با آموزش قدم به قدم چگونگی طراحی و تدوین یک برنامه بازاریابی و ذکر مثال‌های علمی‌شما را با روش‌های اجرایی این امر آشنا می‌کند.برخی از عناوین مطرح شده در این کتاب عبارتند از: فروش چیست؟، بازاریابی چیست؟، برنامه ریزی بازاریابی چیست؟، تحلیل موقعیت – بازبینی بازاریابی، بخش بندی بازار چیست؟، اهداف، استراتژیهای بازاریابی و برنامه‌های اقدام، توزیع و ترویج و بودجه‌ها، نوشتن برنامه، و ارائه برنامه، پیگیری و بازبینی.

کتاب «چگونه برنامه بازاریابی بنویسیم؟» اثر جان وست‌وود و با ترجمه علیرضا احمدی و فرناز فرزین مهر در ۱۵۲ صفحه توسط انتشارات میلغان به چاپ رسیده است.

دانستنی‌ها

چوندگان، حاملان بی‌نشانه کروناویروس

براساس تحقیقات جدید، برخی از چوندگان که در برابر کروناویروس‌ها مقاوم شده‌اند می‌توانند حاملان بی‌نشانه ویروس باشند. به گزارش ایسنا و به نقل از فیز، براساس تحقیقاتی که به تازگی توسط سین کینگ (Sean King) و مونا سینگ (Mona Singh) از دانشگاه پرینستون، ایالات متحده آمریکا در مجلهٔ PLOS Computational Biology منتشر شده است، اجداد برخی از چوندگان بارها به کروناویروس‌های مشابه سارس مبتلا شده‌اند و این موضوع باعث ایجاد مقاومت به عوامل بیماری‌زا در این موجودات شده است. ویروس سارس -کو-۲ که باعث ایجاد بیماری کووید-۱۹ می‌شود منشأ حیوانی دارد. مطالعات پیشین نشان داده است که خفاش‌های نعل‌بینی چینی میزان تعداد زیادی ویروس مشابه سارس هستند و بدون بروز علائم خاصی این ویروس‌ها را در بدن خود حمل می‌کنند. شناسایی سایر حیواناتی که مکانیسم مقاومت در برابر این ویروس را در خود دارند برای آگاهی از منابع بالقوه ویروس ضروری است. این منابع می‌توانند عوامل بیماری‌زا را به انسان‌ها منتقل کنند. در این مطالعه جدید، کینگ و سینگ به انجام یک تجربه و تحلیل تکاملی در میان گونه‌های پستانداران پرداختند و گیرنده‌های ACE۲ را که توسط ویروس سارس برای ورود به سلول استفاده می‌شود مورد بررسی قرار دادند. پریمات‌ها دارای توالی آمینواسید بسیار حفاظت شده‌ای در محل گیرنده ACE۲ بودند در حالی که چوندگان تنوع بیشتری در این نواحی داشتند. به طور کلی این تحقیقات نشان داد که ویروس‌های مشابه سارس محرک تکامل در پریمات‌ها نبوده‌اند اما برخی از چوندگان در طول یک دوره قابل توجه تکاملی به طور مکرر در معرض این گونه ویروس‌ها قرار گرفته‌اند. نویسندگان این مقاله می‌گویند: مطالعات ما نشان می‌دهد که اجداد چوندگان بارها در معرض عفونت کروناویروس‌ها قرار گرفته‌اند و برخی از آنها در برابر این نوع ویروس‌ها مقاوم شده‌اند. این موضوع احتمال آن که چوندگان امروزی حاملان بی‌نشانه‌ی کروناویروس‌های سارس مانند باشند را قوت می‌بخشد. در میان این عوامل بیماری‌زا کروناویروس‌های ناشناخته نیز وجود دارند.

قاب

آسوشیتدپرس

نزدیکی پلیکان‌ها به انسان‌ها در پارک «سنت جیمز» لندن

مردم‌سالاری

روزنامه‌اجتماع-سیاسه-فرهنگه‌واقتمصلی

صاحب امتیاز: حزب مردم سالاری
مدیرمسئول:مصطفی کواکبیان
نشانی‌انترتنی:www.mardomsalari.net
نشانی تلگرام: mardomsalardaily1
نشانی اینستاگرام: mardomsalardaily
آدرس‌تحریریه: اتوبان شیخ‌فصل‌الله نوری شمال به جنوب
خروجی خیابان سازمان آب - خیابان حاجی‌پور امیر - کوچه چاره‌ده - پلاک ۱
تلفن: ۲۹-۸۸۲۸۲۲۴
فکس: ۲۹-۸۸۲۴۳۰۴
رتبه‌روزنامه:۲
چاپ:نشر ریحان- تلفن: ۶۵۶۰۷۹۱۷

اثنان صبح: ۵/۱۶ طلوع آفتاب: ۶/۵۵ اذان ظهر: ۱۱/۵۰ اذان مغرب: ۱۷/۱۳
پخش: ۳۰ آبان ۱۴۰۰- ۱۵ ربیع‌الثانی ۱۴۴۱- ۲۱ نوامبر ۲۰۲۱- شماره ۵۵۸۳

حدیث روز

حضرت محمد(ص):

هر که نیکی‌ای بیند و یاداشی جز ستایش نتواند شکر آن گذاشته است و هر که آن را پنهان دارد کفران آن کرده است.

(نهج‌الفصاحه)

نگاه

خوش زاینده‌رود

حسین آخانی*

اگر زاینده رود نبود، اصفهان کویری را نصف جهان لقب نمی‌دادند. اگر زاینده رود نبود، سی و سی پلی نبود. زاینده رود بود که هنرمندان از گوشه کنار ایران دوست داشتند هنرشان را در جایی به نمایش بگذارند که دیده می‌شود. در بین گوش‌های فارسی، اصفهانی‌ها از جمله مردمانی هستند که با افتخار اصفهانی صحبت می‌کنند؛ چون کسی که خانه‌اش کنار زاینده رود است، گویشی خوش آهنگی هم دارد.

برای ما گیاهشناس‌ها زاینده رود صدها معنای نهفته دیگر دارد. اگر زاینده رود نبود، تالاب گاوخونی هم نبود. گیاهان شور دوست منحصر به فردی – که اتفاق یکی از از آنها از ورزته به نام سالیکورنیا پرسیکا را خودم نامگذاری کرده‌ام – خلق نمی‌شد.

اما زاینده رود قربانی شد. زاینده رود قربانی سیاست‌های توسعه‌ای کشاورزی خارج از توان طبیعی و آب دردی‌های بالا دست رودخانه، انتقال آب و آب دردی صنایعی شد که نتیجه‌اش آلوده کردن اصفهان در کنار اراک به عنوان دوقلوی آلوده‌ترین شهرهای ایران مرکزی. توسعه بیمار گونه شهر هم چون شهرهای دیگر بد قواره ادامه یافت و تنمه آبی هم که در زیر زمین بود برای چمن کاری و تامین آب خانه‌های پمپاژ کردند تا اصفهان در معرض سنگین‌ترین عواقب فرونشست زمین قرار گیرد.

اما همه این اتفاق‌ها، مسیر اشتباه سیاست‌های توسعه‌ای ناپایدار را نه تنها تغییر نداد که همچنان با سرعت آن را ادامه می‌دهند. همین تازگی بود که بر اساس مشاهدات خودم از یک فاجعه پنهانی کمی دور‌تر در نزدیکی گچساران رونمایی کردم. سد چم شیر را در آخرین ماه‌های ساخت در سازند گچساران دیدم. متأسفانه چراغ خاموش دارد در بحرانی ترین نقطه کشور سدی می‌سازند که با ساخت آن دریاچه‌ای شور ساخته می‌شود که به زعم سازندگان از ریختن آب به خلیجی که همیشه فارش می‌نامیم جلوگیری کنند. سد تنگ سرخ، سد مارون ۲، سد شفاورد، سد لاسک، سد هراز، سد کانی سیب و ده‌ها پروژه‌ی ویرانگر انتقال آب همه نشان از اعلان جنگ فن سالاران بالا شهر نشین تهران و یا تاثیر گذاران منافع منطقه‌ای علیه یکپارچگی زیستی ایران دارد.

نقشه ایران با همه رنگ‌هایش – که نشان از تنوع قومی، تنوع اقلیمی و طبیعی دارد – فقط و فقط به کمک رودخانه‌هایش به هم پیوسته مانده است. آنهایی که برایشان امنیت و یکپارچی این سرزمین مهم است دشمنان این سرزمین را در آن سوی مرزها جستجو نکنند. دنیای گسیل نیرو به کشورهای تمام شده است. امروز دشمنان واقعی این منطقه کسانی هستند که رودخانه‌ها، یعنی شبکه‌های زندگی را در فلات ایران و خاورمیانه می‌خشکانند.

حرکت مسالمت جویانه ۲۸ آبان ۱۴۰۰ را نه از آن مردم اصفهان که از آن مردم ایران بدانیم. ما همه به یک سرزمین تعلق داریم و ازروی ما مسالمت و آرامش و هم‌زیستی در کنار هم است. من در سال‌های جنگ در خوزستان پژوهش می‌کردم. خیلی جوان بودم. زمین‌های خوزستان اغلب در اجاره اصفهانی‌ها بود. آن‌ها در ماه‌های زمستان صیفی جان و سبزیجات می‌کاشتند. کسی به اصفهانی‌ها بد نمی‌گفت. خوزستانی‌ها خوشحال بودند که اصفهانی‌ها زنگ می‌آیند و سرزمین شان را سبز می‌کنند و آنها سوار بر لنج یا قایق ماهی‌گیری می‌کنند.

اما این روزها نشانی از این مهربانی بین آنها نیست. هر خوزستانی می‌نالد از انتقال آب و تفریق می‌کند دیوان سالاران آبی کشور را که چگونه دو استان تمدن ساز کشور را نیست به هم بدبین کردند.

کاملاً بدیهی است که از امروز به بعد هم در رسانه‌ها و هم در اتاق‌های تصمیم‌گیری، خروش ۲۸ آبان مورد بحث خواهد بود. بدترین رویکرد این خواهد بود که بیایید باز با انتقال آب، استخوان‌گنده‌تری لای این زخم بگذاریم.

اگر از من بپرسند که راه حل این بحران چیست خیلی ساده می‌گویم، دست وزارت نیرو و شرکت‌های تابعه را از رودخانه‌ها کوتاه کنید و سازمان حفاظت محیط زیست را موظف به زنده کردن رودخانه‌ها کنید. اگر صنعتی به آب نیاز دارد ببرد آنجا که آب هست، نه تلاش کنید که آب را به جایی ببرید که دوست دارید صنعت بپا کنید، آن هم صنایع به شدت آب بر و تولید کننده گاز‌های گلخانه ای. آنچه گفتم ترجمه ساده آمایش سرزمین است. این یادداشت را با این بند ۶ از نامه اخیرم به ریاست سازمان حفاظت محیط زیست به پایان می‌رسانم که بماند در تاریخ: «یکی از بزرگترین علت‌های بحران آب و تخریب محیط زیست در ایران، نبود نظارت کامل بر اکوسیستم‌های رودخانه‌ای است که علاوه بر آسیب به تنوع زیستی باعث بروز سیلاب‌های ویرانگر شده است. در حالی که بسیاری از تالابهای کشور خشک شده‌اند، مهمترین زیست‌محیط‌های آبی داخلی ما، رودخانه‌ها هستند. حاکمیت وزارت نیرو بر رودخانه‌ها هرگز به نفع این شاه‌رگ‌های حیاتی سرزمین نبوده و تعدی به حریم آنها، برداشت شن و ماسه، از بین بردن پوشش گیاهی، رها کردن پساب و زباله به داخل آنها، سدسازی و جاده‌سازی‌های بی‌ضابطه از نمونه‌های بارز ناشی از سوءمدیریت وزارت نیرو است.

در تغییر ساختار سازمان حفاظت محیط زیست، تغییر و اصلاح مدیریت اکوسیستم‌های رودخانه‌ای، تعیین محدودهٔ حفاظتی، و اقدام برای احیای آنها تأثیر بسیاری در بهبود شرایط زیستی کشور خواهد داشت.»

*** استاد دانشگاه تهران**
منبع: خبر آنلاین